

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljan-
jem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škofijsk.
poslopju (Bischofshof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Drugi in slednji predgovor k novim volitvam.

Veliko veselje bilo je l. 1871. na Štajerskem pa tudi drugod, ker so pri volitvah zmagali nemški liberalci, n. pr. Seidl-Brandstetter. Čemur se nismo čudili, vsaj smo vedeli, da so za 6 let deželno mošujo v roke dobili, z katero so na največjo težavo davkeplačilcev prav nemilo ravnali. Hvala Bogu, da je njihova 6letna doba pretekla, volilci jim sedaj lahko dajo za vselej slovo. To bo gotovo vsak storil, kdor je le nekoliko premislil, kako so ti gospodje zadnjih 6 let na Štajerskem gospodarili. Kajti prepričan se bo, da so nas z deželniimi stroški preobložili in roke križem držali ali še celo pripomagali, da je lepa štajerska dežela neizmerno ubožala. To hočemo svojim čestitim bralcem kratko dokazati, da lahko sodijo sami.

Kako strašno ljudje pri nas v ubožstvo lezejo, to vidimo povsod, v mestih, trgih pa tudi pri kmetih. Vrh tega nam še žalostno prikazen neizprosljive številke dokazujejo. Celó „Tagespošta“, stara prijateljica Seidla in jegovih liberalnih tovarišev, to priznava. Piše namreč: v štajerske hranilnice se je l. 1870. še vložilo 16 milijonov in izvzelo 11 milijonov. To se je od leta do leta shujšavalo tako, da so leta 1876. ljudje že več izvzeli, kakor vložili. Izvzeli so namreč 27 milijonov, vložili pa 25 milijonov, kar je očividni dokaz, da so vedno manj prihranili in naposled začeli jemati od prihranjenih denarjev. Drugo znamenje rastočega ubožanja so nam vedno večji dolgovi, ki so zadnjih 6 let vknjiževali se ali intabulirali pa vedno slabše plačevali in brisali iz zemljišnih knjig. L. 1871. se je na Štajerskem vknjižilo 19¹/₂ milijona novega dolga, l. 1872: 23¹/₂ milj. l. 1873: 27³/₄ milj. l. 1874: 50³/₄ milj. l. 1875: 39 milj. in l. 1876: 36¹/₂ milj. skup 197¹/₂ milijona goldinarjev. Poplačalo se je pa samo 114 milj. in se je torej ves vknjiženi dolg v 6 letih pomnožil za 83 milijonov. Ljudstvo je strahovito zadolženo; samo kmeti ljudje morajo okoli 7 milijonov vsako leto za obresti pripraviti. To je strašna nova desetina, rabota in tlaka. Kaj

čuda, ako nje ubogi ljudje več zmagati ne morejo in da se število eksekutivnih dražeb grozno množi? Vkljub temu so pa liberalni nemški poslanci čedalje večje deželne stroške delali in uzrok bili, da so okrajni zastopi in srenje tudi začele z denarji pometati in ljudem nalagati vedno silnejših okrajnih in srenjskih priklad (Zuschläge). Od leta 1871—1875. smo cesarju plačali državnega davka 22 milijonov, deželnih, okrajnih in srenjski priklad pa 15,600.000 fl.

Blagi g. Herman je „Slov. Gospodarju“ pripisal proračun deželskih stroškov od l. 1871. in od l. 1878. Obadva nam jasno kaže, kako so poslanci Seidl-Brandstetterjevega kopita deželne stroške pomnoževali in deželne priklade kvišku gonili. V začetku njihovega 6letnega gospodarjenja so shajali z 2.493.670 fl. za letos so nam pa naložili 3,832.389 fl. t. j. deželna bremena so nam ti gospodje povekšali za 1,338.719 fl.; toliko moramo sedaj več vsako leto plačevati samo pri deželskih dokladah. Ali so to pravi zastopniki obloženih davkeplačilcev? Ali so to dobri poslanci, ki ne zmeneč se za rastoče ubožanje prebivalcev deželne stroške namesto na nižje, še le na višje ženejo? To povesniti in temu prikimati zamore le popolnem pahnen bebec in političen butelj, kakoršnih nahajamo med našimi nemškutarji, ki se svojega dragega Seidla nikoli najesti ne morejo in ga zopet slovenskim kmetom za poslanca ali „zastopnika“ (?) ponujajo. Naslednje debelo tiskane številke kažejo, kolikor so v posameznih oddelkih omenjeni liberalni poslanci deželi štajerskej za l. 1878. naložili, številke v obročkih pa, kolikor je l. 1871. bilo treba. Opazni čitatelji bodo znatni razloček brž zasledili. I. Deželni zastop stane 11.565 fl. (15.291 fl.); II. Deželna uprava: 182.292 fl. (146.935); III. Policija t. j. šub, žandarmerijski kvartirji, stroški za zaprte ničvredneže itd. 111.276 fl. (73.519 fl.); IV. Deželska kultura t. j. steze, popraviljanje strug itd. 261.870 fl. (174.853 fl.); V. Sole in graški teater 1,664.545 fl. (313.585 fl. to se reče: liberalni poslanci so deželne šolske stroške pomnožili tako, da sedaj 5krat več plačujemo,

kakor pred 6 leti); VI. Dobrodejne in zdravske svrhe t. j. porodnišnica, najdenišnica (Findelhaus), bolenišnice itd. 697.741 fl. (607.552 fl.); VII. „Voršpan“ 8.500 fl. (4.196 fl.); VIII. Obresti 127.102 fl. (105.953 fl.); IX. Deželna posestva n. pr. Slatina, Dobrna itd. 100.291 fl. (86.863 fl.); X. Deželni „penzijonsfond“ 9500 fl. (prej ni bilo); XI. Rešitev zemljišč 638.341 fl. (617.525 fl.). Ta pojasnila bodo menda dovolj močna, da vsakega človeka, kateri le hoče, lahko prepričajo, kako se ima varovati volitve nemških liberalnih poslancev. Komur pa še to ni zadosti, ta naj premisli sledečo dogodbo, ki se je pred nekoliko leti zgodila v Baden-skem na Nemškem! Tamošnji veliki vojvoda se je nekokrat mudil na svoji grajščini, ko je več kmetov prišlo pred njega tožit svojega hudega župana. Prvi kmet je rekel: visoki in milostljivi vojvoda, mene je naš župan enkrat za uho udaril; drugi je tožil: mene, gospod, pa 2krat. Brž dostavi tretji: meni je pa ukazal klet podreti, ker sem jo prej pozidal, kakor sem njega poprašal. Četrty je vzdihoval: mene je pa 3 dni zaprl, ker sem mu v pravični jezi nekaj malega nasproti črnil. Veliki vojvoda popraša kmete: „kolikokrat ste pa vam nepovoljnega župana že izvolili?“ Kmetje se pomenljivo spoglednejo, češ, da so sedaj z tožbo na konji, in rečejo: tretjokrat že smo ga izvolili. „Tako?“ pristavi sedaj vojvoda in pošlje po svojega „profoza“ ali vojaškega ječarja. Ko ta pride, mu ukaže vse 4 kmete takoj na klop potegniti in vsakemu 25 batin z palico odmeriti ali „intabulirati“. Jokanje in prošnje niso pomagale nič. Vojvoda je srdito godrnjal: „trikrat“ so toti „krleci“ že sami in prostovoljno izvolili ovega župana, sedaj še jim pa on po volji ni“. Prestrašeni dedovje so dobili vsak svojih 25 batin, ali omenjenega župana niso volili nikdar več! Mislimo, da so tudi naši davkeplačileci dovolj batin od liberalnih poslancev po svojih mošnjah dobili in je torej pričakovati, da izmed takih in enakih nikoli nobenega več ne izvolijo.

Gospodarske stvari.

Hudo prerokovanje sadjerejcem.

Letos bržčas zopet ne bo sadu na naših sadunosnih drevesih. Kajti veliko dreves bo meseca maja stalo golih, brez lista in cveta. To prerokovanje se bo na veliko škodo in žalost posestnikom celó gotovo uresničilo, če ne bodo sedaj meseca februarja in marca nevarnosti v okom šli. Nobeno leto še ni bilo po nasih sadunosnih drevesih navešenih toliko goseniških zaleg, kakor letos. Te se morajo pobrati in sožgati, če ne, bode se gori povedano prerokovanje spolnilo od pike do pike. Za pobiranje zaleg nam služijo posebne škarje na dolgem kolu ali rajici. Še bolje pa nam rabi pri-

prost železen, roglast sekač ali „akel“, ki se nekoliko znotraj in zunaj poostri tako, da se zamore ž njim zalega iz vejic smukati pa tudi odbijajé trebiti. Za 15—20 kr. napravi vsak kovač tako orodje, ki se potem na rajico natekne in pribije. Najboljši čas zato delo je meseca februarja in marca; brž ko bolj toplo postane, izlezejo male goseničice. Omenjeni čas še večjidel povsod sneg zemljo pokriva, kar mnogo pripomaga, da se iz dreves izsmukane ali izbite zalege čisto poberejo in sožgejo. Kdor na tla vrženih zaleg ne pobere in ne sožge, temu ob gorkejem vremenu gosenice izlezejo in na drevesa pouidejo. Ves trud bil je zastonj. Če pa je eden posestnik svoja drevesa goseniških zaleg otrebil, ne sme soseda nemarneža brez svarjenja pustiti, ampak zahtevati, da tudi on po svojem sadunosniku jednako stori. Kajti sicer mu bodo sosedove gosenice prilezle, ali mu jih bo močen veter na drevje vrgel. Vzajemno delo, združene moči tudi tukaj največ zdajo. Dakle vrli sadjerejci, hajd na delo, pokončajte goseniške zalege, da se vam ne bo prerokovanje o slabej sadovnej letini spolnilo!

Topel hlev pol krme.

M. Najdejo se dostikrat hlevi in škednji po kmetih sem ter tje z raztrupljenimi okni, odtrganimi deskami, luknjastimi strehami, durmi in okni, ki na prst in še bolj široko režijo in se nikakor trdno zapreti ne dajo. Skozi take luknje in špranje vdira mraz, sneg, dež v hleve, toplota pa uhaja. Skozi te luknje in špranje pa beži tudi kmetovavčevi dobiček sicer prav natihoma vendar pa nič manje vedno in neprestano. Ko se uboga živina v takih hlevih pogosto mraza trese ali vsled snega in dežja, ki na njo pada in kaplje, puhti, da se vse od nje kadi, izgine z vsakim tresenjem breme krme iz škednja, polič mleka iz krav, kos mesa in masti iz juncev in svinj, šop volne iz ovac, kopa jajc iz perutnine. Kmetovavec toži, da so krave tako ščetinaste in naježene, gotovo krma ne velja, toži, da svinje nočejo hitrejše gori jemati in se odebeliti, toži, da kokoši ne nesó, kolikor bi imele itd. Vzroki pa so vendar vsi drugačni. Živinče ne more ob istem času krmo povžiti, se zajedno greti in mleko, mast, volno, jajca v sebi narejati; ti pridelki prihajajo le od tega, kar je živina več krme povžila, nego za rejo in vzdržanje telesa potrebuje. V severnih mrzlih pokrajinah potrebuje krepak možak tri kile mastnega mesa in ravno toliko kruha za svoje vsakdanje preživljenje, med tem, ko mož v vzhodnji Indiji le $\frac{1}{2}$ kila rajža v dosego istega namena potrebuje. Pri delu v severnih lesovih ob hudi zimí, ko živo srebro tedne in tedne globoko pod ničlo stoji, povžije drvar z veseljem mogočne kose čiste svinjske slanine, vsakdan 1 kilo kruha in še veliko skledo krepke fižolove juhe ali turšičnih žganikov. Toliko vsakdanje hrane bi istemu možu bolezen nakopalo, ako bi jo sred toplega

poletja na svojem polju ali travniku ob času žetve ali kositve povžil. Vsa ta hrana se na to obrne, da se izguba toplote v hudi zimi zopet nadomesti. Ravno taka pa je tudi z govejimi hlevi in svinjaki. Kolikor mrzlejši hlev, toliko več krme se porabi za vzdržanje živalske toplote, toliko manj maščobe, mleka, mesa, jajc, volne tudi živina pridela. Če je tedaj uboga živinica po razdrtih in nemarnih hlevih pospravljena in v njih noč in dan celo zimo premrzuje, gre skozi luknje in špranje hlevne sila veliko krme v zgubo. Tu ali tam trdno pribita deska, zamazana špranja, nova v okno vrezana šipa, z steljo dobro založene stene, z slamnatimi kitami skrbno opletene duri, suha obilna nastelj namesto gnjilega premočenega gnoja, cela streha, trdne stene v hlevu imajo za živino dostikrat več dobrote in vrednosti, kakor bi ji pa celi kupi več pokladane krme podali; ker da se tudi v mrazu več povžije, ji vendar le slabo tekne. V dobrem, toplem hlevu bode živinica še pri pičlejši krmi tudi gladka, svitla, životna.

Kako kruh peči.

M. Stara je skušnja, da daje testo, ki je brž spočetka bolj trdno omešeno in dobro pregnjeto, bolj bel in bolj rahel kruh, kakor pa prerediti in slabo pregnjeto testo. Zelo imenitno in potrebno pri pečenju kruha je pa, da se moka prej skozi sito preseje. Moka pride po presejanju skozi sito z vsemi svojimi delki z zrakom bolj v dotiko in se tako zračnega kislega bolj navzame. Testo iz presejane moke se bolj lahko pomeša z vodo in kvasom, bolje hodi in ga ni treba tako dolgo mesiti, kar nima drugega namena, ko testo z zrakom napojiti in moko z njim prav dobro pomešati. Kruh, ki je iz na novo presejane moke izpečen, je bolj rahel in v vsakem oziru boljši. Kolikor dalj časa je moka pred peko ležala, toliko potrebnejše je presejanje. Memo gredé še omenimo, da bi si gospodinje marsiktero prevaro in marsiktero jezo prihranile, ko bi moko, katero hočejo za razne pekarije porabiti, prej skozi sito presejati hotele. Testo bi bolj gotovo hodilo in težavno mesenje si prihranila, ki ima poglobitno ta namen, da se testo zraka navzame.

Miši, tiče od drevesnih semenskih posejatev pregnati.

M. Seme v trdih luščinah se pred posejanjem v posodi napolnjeni z vodo, v kateri se je minium raztopilo, namoči. Nobena tica, miš ali podgana se takega semena ne loti več. Pomoček je priprost in priporoče vreden.

Sejmovi 24. febr. Loče, Rogatec; 25. febr. Arvež, Kozje, Laško, Videm, Slov. Bistrica; 28. febr. Šoštanj; 1. marca Planina, 3. marca Oplotnica.

Dopisi.

Iz Haloz. (Ženitve nemaničev) se letos čezmerno množijo, menda drugod tudi tako, kakor pri nas. To je velika nadloga na več strani. Koče se polnijo z deco, ki pomaga očetom in materam krasti brž ko nekaj vzraste. Če pa se kaka nesreča takim nemaničem zgodi, mora srenja skrbeti in za njimi plačevati. Zato se mi je g. dr. Radaj, slovenski kandidat mariborskega okraja, prav dopadel, ko sem bral, da je pri sv. Lenartu volilcem razlagal in povdarjal potrebo nekaj storiti zoper neomejeno ženitvanje nemaničev in srenjam pripoznati pravico takim ženitvam ugovarjati. Da je naš poslanec in kandidat g. Herman tistih misli, to že dolgo vemo in ga bomo torej zopet izvolili. Omenim še le to, da mnogo nemaničev sedaj rajši v kočeh silijo stradati, poležavati in krast, kakor da bi pošteno pri posestnikih delali in si svoj kruh kot hlapci in dekle služili. Kmet ima torej le plačevati, delal pa bi naj sam — brez hlapcev in dekel, ker jih dobiti ne more ali vsaj nikoli preplavati.

Iz Šaleške doline. (Pogosto se ženijo) sedaj, ki še žlice in lonca ne gleštajo. Bodi hlapec ali dekla, če si le nekaj krajcerjev prislužita, hajd k poroki. Lehkomišljena si kupita najgoršega blaga in data pri „purgarskem“ krojaču delati; nevesta je oblečena, kakor kaka „frajlica“ v Velenju. „Frajlica“ ima namreč dolgo janjko, na janjki židane obrobke in „pankelece“ na vsaki strani, kakor „faffe“, da bi jo kmalu lahko veter vzdignil; na glavi zelen klobuk, za klobukom „strausovo“ perje, povrh še beli „til“ in se suče pred štacunarjem, kakor pav. Pred nekaterimi leti sem prišel iz hribov v Velenje in sem našel na gostijo; vriskali in skakali so, da se je hiša tresla, mize v gibanju pod jedili in pijačo, in godci so godli, da so samega potu mokri bili, kakor miši, kedar skoz vodo gazijo. Povedali mi so, da je bila ženitev nekega hlapca in dekle. Letos sem pa poizvedel, da stanujeta v nekej revnej koči z kopicom otrok v velikej siromaščini in uboštvu. Zastran volitev se tukaj čudimo, zakaj „Slov. Gosp.“ nič ne oznani, koga nam volilni odbor v Mariboru za poslanca priporočiti namerava? Odgovor uredništva. Prihodnji „Slov. Gosp.“ bo objavil volilni poziv, sestavljen od znanega zagovornika Slovencev, blagega g. Hermana, ter bo takrat imena vseh kandidatov slovenskih naznanil, med njimi za velenjski-, slov. graški-, mahrenberški okraj: g. Feliksa Šmid-a, grajščaka v Mahrenbergu. To pa je tako prišlo. Slovenski poslanci, med njimi g. Herman, so v Gradcu zapazili, kako se je g. Šmid večkrat za Slovence, zlasti pa za kmetijske ljudi, potegnil, čeravno se je bil z tem nemškimi ustavakom in liberalcem hudo zameril. Enkrat je g. Šmid odločno zahteval, naj se nemaničem ne pripušča svobodno ženitvanje na škodo srenjam, in da se naj nepotrebni okrajni zastopi

odpravijo itd. Sploh g. Šmid, kakor tudi g. Šnidrič v Brežicah, sta se skazala kot modra za blagor kmetskega ljudstva vneti in Slovencem pravična moža. Tudi zastran šole in uplivanja sv. katoliške vere na izrejo otrok ta gospoda zelo drugače mislita, kakor nemški liberalci. To je slovenske poslance napotili stopiti z njima v razgovor in naposled v to, da bodeta oba od volilnega odbora v Mariboru Slovencem priporočena za poslanca v deželni zbor štajerski. Zastran č. g. dr. Šuca pa se volilni odbor ni mogel zediniti in porazumiti, nekaj tudi za to, ker je volilni okrajni odbor v Slov. Gradu odločno odbil z mariborskim v ožjo dotiko stopiti. Zato se je pa ta poprijel tem bolj g. Šmida, zlasti ker je ta besedo dal, da bo stopil v zvezo z slovenskimi poslanci, volil g. Hermana v deželni odbor in pri volitvah za državni zbor podpiral slovenskega kandidata. Tako je „Slov. Gospodar sam pa se ne odloči ne zoper č. g. dr. Šuca, od kterega je hvaležno prejel že mnogo podpore, ne zoper g. Šmida, ki je tudi naročnik. Naj odločijo volilci ali pa kandidata sama!

Iz Celja. (Vbijalca Žagerja) so po 2dnevem zaporu zopet spustili iz ječe do konečne obravnave. Domači, kakor sosedje, se ga jako bojé, ker je zares nevaren človek. Enega izmed tistih 3 jetnikov, ki so iz celjske ječe potegnili in sicer najnevarnejšega na 8 let obsojenega Šunko-ta od sv. Lenarta v Slov. Gor., so pretečeni teden žandarji zopet vjeli. Ko so jo namreč iz kajhe pobrisali, začeli so nagloma zopet vsi 3 svoj stari posel ter kradli najprej v Laškem okraju, pozneje okrog Šoštanja. Tu so v nekem škalojvu imeli shranjene naropane reči ter so po noči kuhali in pekli, kar so nakradli. Žandar zapazi na sumljivem kraju ogenj goreti, pride blizu in res, vsi trije beguni so bili skupaj — pa nagloma jo poberejo ter skušajo utéci. Toda Šunko se spodtakne, pade in pride žandarju v roke. Ostalih 2 ni bilo mogoče dobiti. Zadnjič so naši „verfassungsvereinlerji“ napravili svoj shod; pa žalostnega obraza gledajo eden drugega le 12 se jih je sešlo, niso mogli sklepati. „Cill.-Ztg.“ zarad tega lamentira in solze toči. — (Vboj.) Preteklo je komaj leta dni, kar smo deživali v naši okolici grozno hudobijo, da je sin lastnega očeta vbil in že moram naznanjati skoraj enako zločinstvo. 7. februarja zvečer pride Gustav Žagar iz Lave s svojim tastom Rojcem vkajen domu ter tirja od svoje žene, naj mu izroči denar, kar ga je prejela za prodano kravo. Ker se žena, vedoč, da jej zapravljivi mož denar, če ga v roke dobi, nagloma zopet zapije, temu ustavlja, jo malopridnež jame daviti ter ji hoče po sili denar vzeti. Na krič, ki je vstal, prileti tast ter skuša svojo hčer zlobnežu izviti; toda zet ga vdari s polenom tako močno po glavi, da jo globoko v možgane precepi. Ranjeni tast obleži brez zavesti in drugo jutro dušo izdahne. Tudi svojo svakinjo je divjak z dletom globoko

ranil, ker je branila svojo sestro. Po dovršenem hudodelstvu se poda mirno spavat; drugo jutro pa je svoje zločinstvo sam sodnji objavil. Ljudstvo poprašuje radovedno: kakšno kazen mu bodo neki odmerili? Kakšno? Par let ga bojo v ječi pitali, potem pa pride domù star razsajalec, če ne hujši, kakoršen je bil do zdaj.

Iz Ptujja. (Ptujski židovje.) Krščenih židov v Ptujji baje nikoli ni pomanjkovalo; vsaj haloški viničarji, ki so bili nekdanj večidel sami posestniki, to precej glasno pričajo. Zdaj ena leta sim se kaže, da so tudi pravi obrezani otroci Abrahamovi Ptuj in njo okolico izvolili si za novo obljubljeni deželo. Že šteje ptujsko mesto precejšnjo kompanijo judov; tudi v ptujске šole zahaja več židovskih otrok, fantov in deklin. Trije judje kali so branjari in žganjari, eden posestnik lastnega hrama; nedavno se je pri okrožni sodnji v Celji vprotokolirala firma: „Samuel Friedrich, Produktenhändler in Pettau“; mestna tržnina je v židovskih rokah; edina gostilnica „Stadt Wien“, ki je še bila za kaj, dala se je z novim letom židu v najem, ki je lepe prostorije v žitnice in shrambe spremenil; s tem je tudi „narodna čitalnica“ postala židovska najemnica; tudi tam, kder so imeli poprej mestjani svoj kazino, so zdaj židovski magacini. Pred kratkim je židov „Schön“ odprl svojo bukvarnico združeno z lastno tiskarno in 10. t. m. je pri njem izšel prvi broj novega tednika „Pettau-er-Wochenblatt“, o katerem „šmarnoviču“ Vam hočemo drugokrat kaj več poročati. Starodavni Ptuj štel bode skoro že svojih tritisoč let, pa svojega časnika še nikoli ni imel; zdaj nam je izvoljeno ljudstvo izraelsko prineslo tudi ta blagodar. — Nekteri celo trdijo, da se je osnoval poseben skrivni komité z namenom naglo požidovljenje Ptujja z vsemi močmi pospeševati, in pravi se, da na čelu tega komiteja bojda stojita oča mestni župan in pa ravnatelj ptujске realke; vendar mi tega za sedaj še ne moremo in nočemo verovati. Istina pa je, da se je ravno v času sedajnega županovanja židovstvo v Ptujji toliko veselo razcveto; istina je, da židovje pri magistratu ptujskem v posebni gnadi stojé, in da se je pri dražbah dala židu prednost, če je le 5 krajcarjev več ponudil, kakor vbogi kristijan; istina je, da je nek ptujski prerok izgovoril pomenljivo besedo, da če pojde to tako naprej, kakor je začelo, imel bode Ptuj v desetih letih juda-župana. — Prosit! je rekel srdito Dr. Strafela, odstavljani župan na to. Le naj si nabirajo te... — pozneje se bodo pa čohali! Že sedaj, tožijo naše gospe, da ni več lahko dobiti v Ptujji niti jajca, razun iz čebuločesno smrdnih židovskih rok.

Iz Rajhenburga na Savi. 13. t. m. so se č. g. kaplan A. Ostrožnik od nas v Škale preselili. Okoli pet let so v naši fari pastirovali. Vsak trg skoraj na slovenskem Štajerju ima kako društvo, bodi si čitalnico ali kaj družega, ali v Rajhenburgu je vse tiho in mirno, čeravno je dosti vrlih narodnjakov v trgu samem, kakor tudi v fari. Ali nebi bilo

vrlo, ko bi se kako društvo osnovalo? Sposobnih mož bi ondi bilo dovolj. Treba je le, da kak pogumen mož reč v roke vzame!

Sv. Peter blizu Maribora. V torok 19. t. m. so bila tukaj cerkvena mrtvaška opravila za Pija IX. V prelepej hiši božji je bil postavljen velikanski mrtvaški oder, na katerem je gorelo 85 sveč v spomin pet in osemdeset let sv. Očeta, 86. pa je bila ugasnjena in pretrta v znamenje, da je sveča, ki je tako dolgo svetila v kat. Cerkvi, ugasnola. Na sprednjem delu odra je bilo znamenje našega Odršenika — sv. križ, križema pa položena škofovska palica in papeževa, ovita s črnim pajčelanom. Na spodnjem delu je bil oder okinčan z znamenjem papeževe oblasti in časti: z tremi kronami ozalšano tiaro, z ključmi sv. Petra, ter s podobo rajnega Pija IX. Vrh tumbe je bila truga s črnim žametom prevlečena, na kateri je bilo zlato mešno oblačilo, podoba brezmadežne Matere, slika sv. Petra, kelih in mešne knjige. Na podslombi zarkofaga so sedeli 4 evangelisti z letnimi številkami rojstnega leta 1792, mešnikovega posvečevanja 1819; leto 1827., ko so sv. Oče škof izvoljeni bili in 1846, ko so papež postali. Na stranjskih stopnicah so viseči angelji kazali leto 1869 t. j. petdesetletnico mešnikovega posvečenja, — 1877 pa škofovskega jubileja, ter den smrti 7. febr. 1878. Nasproti mrtvaškemu odru je bilo okno prekrito z veliko transparento (presvetno) podobo sv. Očeta. Cerkva je bila od zgođej napolnjena z vernimi. V pridgi so domači pastir življenje rajnega v posamesnih prigodkih vernim pred oči postavili, njih blagonosno vladanje Cerkve, pa tudi njih trpljenja in vesele trenutke omenili. Asistirano sv. mešo so služili preč. g. kanonik Ignac Orožen, pri kateri je pel ubran zbor žalostinko po sv. Očetu nalašč zato priložnost zloženo, ki je tiskana med verne bila razdeljena.*) Z visokega zvonika ste dve črni banderi naznanjale veliko zgubo sv. Očeta. Blizo 500 vernih kristijanov je darovalo sv. obhajilo za poglavarja sv. Cerkve, zmed njih vsa šolska mladina, kar je gotovo genljivo cerkveno opravilo najbolj povzdigovalo in posvetilo.

Iz Koroškega. (Razne novosti.) Pomanjkanje duhovnikov postaja čedalje bolj občutljivo; novih dobivljamo vedno menje, med starimi pa smrt nemilo kosi. V enem letu nam je umrlo 21 gospodov in nedavno smo prošta Inckota v Podkernosu pokopali. Ranjki je bil blaga duša in od vseh spoštovan in ljubljen, ki so ga poznali. Postal je 71 let star in zadnji čas odlikovan kot častni korar knezoškofijskega krškega kapitelna. — Zastran volitev ni veliko slišati, ker se agitacija še vsa bolj tajno vrši. Slovenci računimo na zmago vsaj 2 naših kandidatov, znanega, neumorna delavnega narodnjaka č. g. Andreja Einspielerja in g. Moraka, okrajnega sodnika v Doberlivasi. Vendar

*) Lepa pesem se dobi lično tiskana v tiskarni g. Pajk-a v Mariboru, 1 kr. velja iztis, 100 iztisov 1 fl.

Ured.

če ne bodo volilni možje trdneje stali, kakor pri zadnji volitvi za državni zbor, bo težko zmagati. Naši domoljubi bodo pa gotovo storili, kolikor jim bo mogoče, vsaj toliko hočemo in moramo doseči, da bo svet zopet zvedel, da še nokoliko tisoč Slovencev na Koroškem živi in da jih še niso nemčurji vseh v svojo mavho poskriili. — Blizu Kotič se je nedavno zgodila velika nesreča. V noči je nekdo nalašč in zlobno užgal Mörtl-jevo kajžo in je ž njo vred zgorelo troje ljudi, 2 priletna možka in 9leten dečko.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Najvažniša reč so sedaj za nas nove volitve za deželni zbor štajerski in koroški; vršijo se volitve volilnih mož. Upamo, da bodo naši prijatelji povsod storili svojo dolžnost in skrbeli za izvolitev poštenih in zanesljivih mož. Za ljutomerski, gornje-radgonski in ormuški okraj so v Ljutomeru 19. febr. t. l. zbrani številni domoljubi za kandidata postavili izvrstnega, vseskozi zaupanja vrednega posestnika in načelnika okrajnega zastopa ljutomerskega, g. Kukoveca. Bil je že enkrat poslanec in ni dvomiti, da bo blizu enoglasno izvoljen. — Volitve na Koroškem bodo 22. 27. marca in 2. aprila. Želeti je, da se Slovenci in konservativni Nemci enkrat zdramijo in krepko stopijo v volilno borbo. — Tudi v gornji in spodnji Avstriji in v Solnograškem so volitve razpisane. V državnem zboru so z veliko večino liberalni nemški poslanci sklenili sprejeti novo colninsko postavo in kavo ljudem podražati: vrglo se bo namreč 20 fl. colnine na 100 kilo kave; sploh ministerstvo je sijajno zmagalo in sedaj ni dvomiti, da se bo tudi nagodba z Ogersko sprejela, kakoršno so naši in magjarski ministri med seboj dogovorili. Iz razprave smo pa začudeni poizvedeli, kako so Angleži in Nemci po 400.000 fl. našim nemškim liberalnim in magjarskim listom porazdelili, da so za angleške in nemške koristi gledé colnine pisali zoper Avstrijo. To je grdo pa tudi žalostno znamenje in dokaz, da imamo med seboj že mnogo izdajalcev. — Na Ogerskem je razkačen oficir svojega lastnega obrista grofa Szapary-ja ustrelil; morivca bodo obesli. — Lepo in veličastno so ne samo po drugod, ampak tudi pri nas zadušnice obhajali in javno žalovanje za Pijem IX. verni katoličani kazali, predsednika ogerske zbornice in velikašev sta celo v slovesnih in javnih govorih povdarjala velikost zgube, ki je kat. Cerkvo zadela z tem, da so Pij IX. umrli. Povsod so priznavali več ali menje obširno čednosti Pija Velikega, le v dunajski zbornici poslancev in gospodov ni nihčér besedice črhnil. No, pa od bivšega graškega doktorja in župana Rehbauerja tudi nihčér ni kaj takega pričakoval. Taki gospodje se preveč bojijo zamere pri judovskih in freimavrerških listih. — Zadnji čas so zlasti magjarski listi za-

gnali grozen krič zoper Ruse; zahtevali so krvavo vojsko zoper slavne osvoboditelje turških kristijanov. Ali so res namerjavali Avstrijo zaplesti v boj, to ni prav jasno; vsekako pa je grof Andrassy začel nekaj bolj gibati se. Nekateri vladini listi so govorili, da je razpor z Rusi gotov, da se delajo priprave za 600.000 mož, ki bi se imeli v 2—3 tednih pozvati pod puško. Na to so poslanci ministre poprašali in ti so v terek odgovorili, da se v pogodbah miru med Rusi in Turki res nahajajo reči, ki bi koristim Avstrije bile nasproti. Da se to poravna, se bo sklical shod vseh evropskih velevladskih ministrov v Baden na Nemškem. To so precej resnobne novice. Kajti napovedanemu shodu bo Bismark, prijatelj Rusov, predsednik in kaj hoče Avstrija storiti, če Rusi avstrijskim koristim ne vstrežejo? Potem takem bi bila vojska vendarle neizogibna. Bog nas varuj! Napovedani shod ministrov, tudi kongres imenovan, se bo vršil meseca marca, če bo še sploh kaj iz njega!

Vnanje države. Sedaj zopet celi svet lahko sprevidi, da je najvišja cerkvena oblast ali papežstvo od Boga osnovana in vzdrževana naprava. Mnogo kraljev in cesarjev je to stoletje umrlo pa niso mogli sinom izročiti vladarstva; mogočna Napoleona obadva sta v prognanstvu umrla. Papež Pij IX. pa so oropani in prav kot jetnik umrli, počesčeni, milovani, kakor še noben cesar na celem svetu; a njihova oblast prehaja nepričakovano redno in mirno na njihovega naslednika, ki bo v kratkem izvoljen. Nihčér se ne upa volitve motiti. Noben človek še ne vé, kdo bo papež, a to vsi vedó, da kmalu dobijo novega naslednika sv. Petru, galilejskemu ribiču; v pondeljek 18. febr. ob 6. uri zvečer se je 61 kardinalov zaprlo v celice v vatikanskej palači, iz katerih ne izstopijo, dokler ne izberó izmed sebe po oddanih listih novega papeža. Prihodnji „Slov. Gosp.“ bo bržčas že mogel naznaniti novega sv. Očeta. Staro prerokovanje škofa Malahija prerokuje, da bodo novi papež: lumen de cvelo t. j. luč iz nebes, kakor so Pij IX. bili: crux de cruce t. j. križ od križa. — Italijani mislijo vendarle na boj, ker v južnem delu pri Brindisi zbirajo 60.000 mož, blizu naše meje pa 140.000 mož; njihova armada je vsa prenarejena in dobro orožane z najnovejšimi puškami in preskrbljena z 1200 kanonov in 18.000 konjenikov. — Francozi se bolj mirno držijo, vendar tudi močne vojne priprave delajo. Španjolci so dobili novo kraljico in so skušali razpor v kraljevski svoji rodbini poravnati; kralj je namreč snubil svojo sestranu. — Nemški Bismark je pa iz nova svetu povedal, da se trdno drži starega prijatelja Rusa in je tudi rekel, da ga malo briga, kako se bodo na Turškem reči razmotale; to je pa naše turkoljube strašno potrló, ker vidijo, da so zastoj pričakovali od Nemcev pomoči v vojski zoper Ruse. Prestrašeni sedaj vidijo, kam jih je njihova politika zabredla. Minister Andrassy bo šel v Baden na „kongress“,

kder bo Bismark predsedoval in dal vse potrditi, kar so Rusi zastran Turčije storiti sklenoli. Avstrija bo tam popolnem osamljena ali pa samo nezanesljive Angleže imela za zaveznike. Nemški poslanec Bebel je Bismarku javno očital, „da dela ta na uničenje Avstrije in da po Turčiji pride Avstrija na vrsto“. Bismark mu je z smešnicami zabavljaj ter hvalil Andrassy-ja. Angleži so 15. febr. z 8 oklopniciami prodrli skozi Dardanele pred Carigrad. Sultan jim tega ni dovolil pa tudi streljati ni dal v nje. Ko so Rusi to zvedeli, so se začeli tudi bližati Carigradu in to je bilo krivo, da se je raznesla vest, kakor da bi Rusi bili že mahnil v sultanovo glavno mesto. Vendar to še se ni zgodilo, ker so Angleži zopet odstopili in svojo brodovje pomeknoli nazaj od Carigrada v Gemlik na azijski strani Marmorskega morja. Sultan sam si je pa največji siromak, ker ne vé, kaj bi storil, ali bi še ostal v Carigradu, ali se pa izselil v Azijo. Vse je odvisno, kako se bo Badenski kongres obnesel in od tega ali se bodo Rusi z Angleži porazumili ali zgrabili.

Vojska. Pogajanja za mir se vršijo v Adrijanopolnu med generalom Ignatijevim in Server-pašo. Rusi tirjajo, da morajo vsi mohamedani zapustiti bolgarsko zemljo. Med tem se pa Rusi Angležem vštrit bližajo Carigradu, prvi na kopnem, drugi na morju. Ruski general Skobeljev stoji z 48.000 Rusov le 2 uri hoda pred Carigradom in general Strukov je vsak trenutek pripravljen zasesti Galipol. Poroča se, da so Rusi že zadi za Carigradom ter da hočejo tam zasesti turške šance, ki varujejo Bosporsko morsko ožino. Tako bi Angležem zaprli pot v Črno morje. V poprej turške trdnjave dovažajo Rusi živeža za 6 mesecev; v Rumunijo prihaja vedno več ruske vojske, v par tednih bo ondi od naše Bukovine do Ploješta v utrjenih taborjih nastavljenih 130.000 mož; 1800 mornarjev je došlo v Odeso, da sprejmejo polovico turških oklopnice, katere morajo Turki Rusom predati, kar bi Angleži sila radi zabranili. V Bolgariji je sedaj novačenje in Rusi hočejo 160.000 bolgarskih ljudi orožati in v orožju izvežbati, da bo prihodnji bolgarski knez ali kralj imel lastno vojsko že priredjeno. Več Poljakov in Magjarov, ki so služili v turški vojni, bilo je vvoljenih in od Rusov takoj obešenih. Gerški vstaši krepko napredujejo v Tesaliji in Epiru, ker so silno razdraženi zaradi groznega divjanja Turkov; te zverine so namreč z pomočjo Črkesov napale 2 kristijanski vesi v Tesaliji, ljudi posekali, vasi do čista izropali in užgali. V Epiru je bil boj pri Radovici in Karaci, v Tesaliji pa pri Makinici, 1500 vstašev je stalo 6000 Turkom nasproti; 600 Turčinov jo palo, boj traja naprej! — Sulejman-paša je sicer došel v Tesalijo z 8000 Turki, ali bil je od sultana pozvan pred vojno sodnijo, da se opraviči gledé svojega slabega vojskovanja. Greški vstaši so tudi neko turško oklopnico močno poškodili z torpedi.

Za poduk in kratek čas.

Konec Turčije!

Ivan Modic.

Rajni konjiški dekan Rozman pišejo v Drobincih l. 1854: „V naših časih so Turki popolno obnemogli, ni se jih treba več bati. Vsa njih moč in oblast je podobna staremu drevesu, kterega deblo so črvi razglodali in ga trohljivost grudi; dokler je tiho vreme, sicer mirno stoji, ako pa vihar pribuči, ga na tla telebi. Tudi turško carstvo bo pred ko ne pri prvej hudej burji, ki se bo na politiskem polju vzdignila, v koreninah se zmajalo in zbrisalo se iz imenika evropskih držav.“ Blagi nadžupnik so s temi besedami ravno tedanje očitne mnenje o Turčiji izrekli, ko se je istega leta mogočni Rus pripravljali turškemu carstvu v Evropi za vselej konec storiti. Res je takrat Turčija na niti visela, ruski meč bi njej bil nit življenja pretrgal ter jo usmrtil — todá njeni dobri prijatelji so njo pogina rešili, Rusa nazaj potlačili ter barbarsko Turčijo celó med evropske države ravnopravno postavili. Ali je bilo to omiki in sploh človečnosti na korist? Naj oni gledajo in odgovarjajo? Napoleon III, da drugih ne omenjam, je odgovor že dal, drugi ga bodo skoro!

Da Turško ni tako onemoglo, kakor se je mislilo; pokazalo se je predlanjskim v vojski zoper nesrečne, če tudi hrabre Srbe; te bi bil Turek popolno pokončal, da mu tega mogočna Rusija bi ne bila zabranila. In Rusi sami, koliko težav, koliko truda so že prestali, koliko žrtev na krvi in denarjih jih že stane v strašni vojski zoper divjega Turka? Plevna in turški general Osman, ki se je skazal kot eden izmed najbistroumniših vojskovodjev, kar jih je Turčija od svojega obstoja kedaj imela — ostaneta z krvavimi pismenkami zapisana v zgodovini tote poslednje Rusko-Turške vojske. Skoraj 100.000 hrabrih ruskih vojakov je že padlo v boju in koliko nedolžne krvi bo še prelite in koliko težkega dela bodo Rusi še imeli — da enkrat mohamedanska Turčija propade in pogine za vselej — to sam Bog vé. Da pa gre Turčija v Evropi h koncu in svojemu gotovemu poginu nasproti, da so njeni dnevi že šteti, to nam vsa znamenja kažejo. Njeni prijatelji njo drug za drugim zapuščajo, ker spoznavajo — če tudi že pozno — da njej ni več pomagati. In kedar bo stala osamljena, je njeni konec tudi že zapečaten. Črvi naprej glodajo in spodjedajo že trohnjeno deblo turškega carstva. Njeni tlačeni in nezadovoljni narodi: Srbi, Bolgari, Bošnjaki, Heregovina itd. ki že više od 400 dolgih let stokajo pod krutim, ne več prenašljivim turškim jarmom — bodo Turčijo spodkopali in z pomočjo bratov Rusov to staro drevo Turčije silama podrli, da bo njeni padec vse narode na zemlji pretresel. Staro drevo, kadar na tla telebi, zemljo strese, veliko mladja polomi in pokonča — tudi turško carstvo bo svojim

padcem napravilo veliko poboja in morije. Čuli in brali smo že, koliko mladega, dragega življenja je padajoča Turčija že pokončala, koliko človeških žrtev bo še požrla, kedar sama pogine, ve le On, ki ima osodo ljudstev in kraljestev v svoji roki. Tudi Turško drži v svoji roki, kakor bič, z katerim nepokorne narode skozi več kot 400 let tepe in pokori, vidi se, da prej ko krvavi bič iz rok vrže, bo pripustil, da bodo narodi še enkrat do krvavega ž njim bičani. Kakor ogenj prej da ugasne, še enkrat zaplopola, bo tudi turški fanatizem še enkrat se vzdignol ter napravil nezasišano klanje, kar smo že nekoliko doživeli v nesrečni Bolgariji. In če je res, da iz daljne Indije, kder živi še na milijone in milijone divjih mohamedanov, pridejo Turku na pomoč; se utegne res še zgoditi, kakor stoji v stari pesmi: da bodo turške mule še enkrat vodo Reno pile. To bi bilo drugo ljudsko preseljevanje in taka stiska in bridkost, kakoršne nas sam večni Bog obvari! Zatorej je želeti, da mohamedanska Turčija prej ko slej propade in pogine, le tako bo konec klanju in neusmiljenemu mesarenju solzečih se in tlačениh iztočnih narodov. Kakor po hudi nevihti lepše solnce posije, bo tudi potem zasvetilo solnce zlate svobode in ljubega miru na sedaj krvavih balkanskih gorah, zasvetilo ne samo podonavskem deželam samim — ampak tudi vesoljnemu krt. svetu. Konec Turčije je tedaj močno želeti iz stališča človekoljubja samega do sedaj tlačениh, nesrečnih narodov.

(Dalje prihodnjč.)

Smešničar 8. Staremu in zaslužnemu županu so vaščani hotli desetletnico obhajati z veliko gostijo in so sklenili vino pobirati. Vsak kmet bi imel kaka 2 bokala vina v sod vlti, z katerim se je po vasi pobiralo. Ali koj prvi kmet je vtil 2 bokala vode v sod misleč, da se v polovnjaku vina njegova voda ne bo poznala. Sod je obhodil celo vas in je bil napolnjen. Ko je pa pri obedu prvi svetovalec kupico natočil, da bi zvestemu županu nalil, bila je v „glazu“ sama čista voda. Kakor prvi kmet, tako so namreč vsi mislili in storili in sod z vodo namesto z vinom napolnili. Pri obedu je pa imel vsak težko vest ali povedati tega nobeden ni hotel in osramoten je drug za drugim iz hiše se poizgubil. Bodi ta smešnica v svarilo volilcem pri sedanjih volitvah. Naj nobeden ne misli: „kaj se bom v volitve vtikal, bodo že brez mene opravili!“

Razne stvari.

Telegram iz Rima, 20. februarja.

Kardinal Pecci je bil za papeža izvoljen in se imenoval: Leon XIII.

(*Sv. Oče, novi papež Leon XIII.*) so bili rojeni v Carpineto pri Anagni unkraj Rima 2. marca 1810. in so postali nadškof v Perugiji l. 1846, kardinal l. 1853. in papež v sredo 20. februarja 1878.

(Telegram iz Ljutomera.) G. Kukovec, veliki posestnik in načelnik okrajnega zastopa je od številnega shoda volilcev postavljen za kandidata v ljutomerskem-ormužkem in g. radgonskem okraju.

(Volilni shod) za postavljenje 2 kandidatov za veliki okraj maribor-št. lenart- in slov.-bistriški se bo vršil v dvorani mariborske čitalnice v soboto 23. februarja ob 11. uri dopoldne. Narodni možje, udeležite se shoda v dostojnem in potrebnem velikem številu!

(Posojilnica v Ločah) blizu Konjic je lani štela 156 deležnikov z neomejenim poroštvom. Prejela in izdajala (promet) je 74.354 fl. 17 kr. Čisti dohodek 536 fl. 46 kr. se je razdelil: 300 fl. v rezervni fond (1300 fl.), 136 fl. 46 kr. v siromašni fond (870 fl.), in 100 fl. v zalogo za stavljenje nove šole.

(Kat. pol. društvo pri sv. Juriju) na Šavnici zboruje prihodnjo nedeljo 24. februarja ob 4. uri popoldne. Prav uljudno vabi odbor.

(Kat. pol. društvo v Konjicah) napravi drugo predpepelnično nedeljo (24. t. m.) v spomin svetega Očeta Pija IX. besedo. Začetek ob 4rih popoldne na prvomestnikovem domu. Vse društvenike uljudno vabi odbor.

(Popravek.) V zadnjem dopisu iz Maribora št. 7. „Slov. Gosp.“ se mora namesto Bergenthal brati: Langenthal, ker le ta steza stane letos 3084 fl. 36 kr.

(Številna poročila o g. Hermanu) iz ptujskega in rogaškega okraja potrjujejo, da ondi povsod mislijo le na njegovo kandidato in je torej njegova zopetna izvolitev toliko, kakor gotovo.

(G. Prosenjakova glažuta) v Lobnici je na dražbi; cenjena je z 35.935 fl. Mariborska hranilnica toži.

(Malovredni „Dorfbote“) se tiska v 3000 iztisih in 190 jih pojde vselej na Koroško, drugi rogovillijo na Štajerskem. Društvo, ki ga vzdržuje imelo je lani 9088 fl. dohodkov in 8212 fl. stroškov.

(15 dražeb razpisanih) je samo v 1. številki uradne „Grazer-Zeitung“ 17. febr. in sicer tudi le v 1 namreč št. lenartskem okraju v slov. goricah. To je žalostno znamenje.

(Denarjev za volitev) Seidla se pošilja iz Maribora; eden posestnik, čigar ime nam je znano, je dobil 3krat po 10 fl. tedaj skup 30 fl. z naročilom, naj gre na Pohorje k sv. Martinu itd. agitirat za Seidla. To je prav, Seidlijanci naj le marljivo kmetom denarjev pošiljajo, ker so jih res vsled raznih liberalnih in od Seidla podpiranih naprav močno potrebni! Kmetje pa naj ravnajo, kakor tisti Kranjec, ki je nemškutarskega kandidata vino pil rekoč: „pil ga bom pil po nemški, volil pa bom po slovenski“.

(Dober svet) dajemo g. Dietingerju, vulgo Jau-neggerju pri št. Ožbaltu v dravskem logu, naj svoj nos globljeje v „Slov. Gosp.“ potisne, da bo zvedel, kako resnično ta list piše. V št. 7 na strani 54

poroča o deželni dokladah (Landesumlagen), kedar trdi, da prve znašajo 45%, kar je gola in britka resnica. Deželski proračun za l. 1878 kaže 38% + 7% (šolska doklada) = 45% deželnih doklad. Dakle g. Dietinger držite svoj dolgi jezik za plotom in ne blebetajte o „lažnjivem“ uredništvu.

(Očitno vprašanje) do g. Löschnigga v Bergenthalu lembaške fare: ali bi nam ta prijatelj Seidlov ne hotel pojasniti, kako je z srenjskimi denarji lani ravnal, katere je pri davkarji vzdignil in zakaj jih letos ne sme več ondi prejemati? „Slov. Gosp.“ je v takih rečeh jako radoveden! No, g. Löschnigg, zmežite se, no!

Dražbe III. 23. febr. Janez Leitinger 900 fl. v Mahrenbergu; 25. febr. Marija Slanič v Kukovi 500 fl. Barbara Golob pri Ptuj 45.328 fl. 28. febr. Franc Satler v Čagoni 2204 fl. Tomaž Čuš v Bratislavcu 1040 gld. 6. marca Jakob Vaupotič pri Novicerkvi 1300 fl.

Fant,

v petnajstem letu, priden močen in zdrav, ki je z dobrim vspehom dovršil petrazredno mestno šolo in govori nemški in slovenski, rad bi prišel v uk h rokodelcu ali štacunarju, ali kam že bodi. Ker je revnih starišev, prosi, da bi se sprejel brezplačno in v popolno oskrbovanje. Zato pa rad primeren čas dolže služi.

Več se izve pri opravištvu „Slov. Gosp.“

Loterijne številke:

V Gradcu 16. februarja 1878: 28, 11, 69, 53, 61.
Na Dunaju „ „ 45, 67, 16, 73, 35.

Prihodnje srečkanje: 2. marca 1878.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 62.45 — Srebrna renta 66.50 — Zlata renta 74.50 — Akeije narodne banke 797 — Kreditne akeije 226 — 20Napoleon 9.47 — Ces. kr. cekini 5.60 — Srebro 103.75.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrib.

1 Hl. = 1⁶⁸/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 1/2 funta.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	9	50	6	20	5	39	3	60	6	40	6	40	8	—
Ptuj . . .	8	50	6	30	5	30	3	30	6	20	5	80	7	—
Ormuž . . .	8	80	6	80	5	40	3	25	—	—	7	80	4	60
Gradec . . .	9	58	6	25	6	18	3	52	6	5	6	30	7	17
Celovec . . .	9	12	6	34	6	28	3	6	5	46	4	46	6	45
Ljubljana . .	9	75	6	40	5	63	3	57	6	80	7	3	6	83
Varaždin . .	8	80	7	30	5	30	3	60	6	30	7	30	7	20
Zagreb . . .	8	90	7	—	5	20	3	20	6	40	7	60	7	40
Dunaj } 100 Ele.	11	50	10	50	10	—	7	85	8	10	—	—	—	—
Pešt } 100 Ele.	11	—	7	52	9	22	6	56	7	11	5	—	—	—

Pridite v Frauheim olja delat!!

Tomaž Krajnc, p. d. Maleč v Frauheimu da na znanje, da se je pri njem začelo olje delati.

Dela se kurbosovo, makovo, orehovo, solnčnično, bukevčino, leneno, repno in stranikovo olje.

Preša je železna s kolesi, in eden mož bolj močno stisne, kakor na drugih lesenih prešah štirje možje.

Tudi za mesiti je stroj ali mašina; ni treba z rokami mesiti.

Opominjani ste tudi, da jedrče dobro posušite, ki se nagleje melje in tudi več in boljšega olja dá. Vabi Vas na obilo udeležbo. Delalo se bude do binkošť.

Frauheim, dne 15. februarja 1877.

Tomaž Kranjc,
mlinar.

Seno in otava

na prodaj kakih 100 centov. Kdor želi kupiti, naj se pisмено ali ustmeno oglasi pri

Janezu Šmit-u
v Šent Jurji pri južni železnici.

Ponudba.

Kite iz čistih človeških lasij spletene dobivajo se, po 1 fl. vsaka, v Mariboru, Postgasse, nasproti Pahnerjevej štacuni. Ondi se tudi kupujejo izpadli ali porezani lasi.

2—3

Gabrijela Bunte.

OZNANILO.

Kakor dosedaj sta tudi letos pri podpisnem 2 državna žrebca za obrejenje kobil priredjena, na kar se dotični posestniki konj upozorujejo.

Rače 8. febr. 1878.

2—3

Franc Bothe.

J. M. Pajk-ova tiskarna

priporoča svojo polno zalogo vsakoršnih izgotovljenih tiskovin za razne urade, duhovniške kakor posvetne, v nemškem kakor slovenskem jeziku.

Tudi izdeluje ona vsakršna tiskarska naročila brzo in po nizkej ceni.

J. M. PAJK-OVA TISKARNA
v Mariboru (Marburg).

P. S. Za gg. učitelje imam nove nemške pobotnice v zalogi.

LIVARNA,
Badgasse Nr. 9
blizo sl. cerkve.



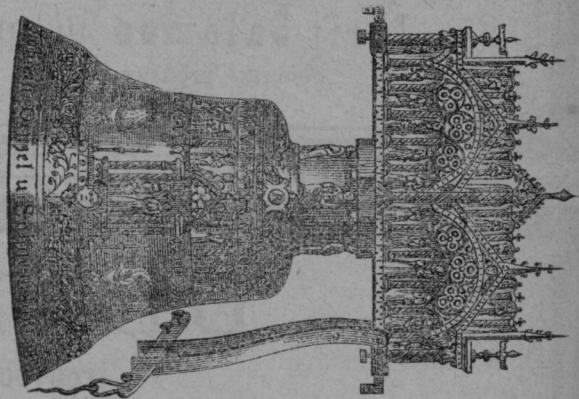
C. kr. izk. pr.

Številnih priznanj
za zlite zvonove
je priredjenih za
ogled.

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sino

v MARIBORU



zliava posebno izvrstne zvonove iz najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi prigibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadno debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnimi in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se starih nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pa kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da s zelo lahko zvonijo in v zvoniku nič ne treso.

Ilustrirane obrazce dopošljemo, kdor jih želi, brez plačno po pošti!

Učiteljska služba.

Izpraznjena je učiteljska služba na enoraz-
odni šoli pri sv. Lovrencu v slov. goricah z letno
plačo 550 fl. in prostim stanovanjem.

Prosilci, slovenskega in nemškega jezika po-
polnoma zmožni, naj vložé svoje prošnje do 28.
februarja 1878. pri krajnem šolskem svetu sv. Lov-
renca, pošta: Pettau.

Okrajni šolski svet v Ptuji,
20. januarja 1878.

Predsednik: Trautvetter.

Naznanilo.

Pri podpisnem se dobijo visoka, po 5—6 let
stara jabelčena drevesa najboljših štajerskih in vnan-
jih plemen; vsako drevo velja na mojem domu
40 kr. in le za spravlanje do železniške postaje:
Store, in za zavetje se nekoliko zaračuni. Imam
tudi jagodnih sadik, to pa najlepših debelih fran-
coskih, holandskih in angleških; 12 sadik velja 1 fl.
Štore 20. februarja 1878.

Miha Bizijak

posestnik, odlikovan z srebrnim križcem
z krono.

1—3



Naznanilo



novih sejmov.

Pri sv. Antonu v slov. Goricah bode za naprej troje letnih sejmov, živinskih,
konjskih in kramarskih in sicer 28. aprila, 22. junija in v soboto pred Ruško
nedeljo ali pred sladkim imenom Marije (meseca septembra). Ako 28. dan aprila
na nedeljo ali praznik pade, tedaj je sejem en dan preje. Letošnji prvi sejem je
tedaj 27. aprila ali v soboto pred belo nedeljo.

Vsaki prvi teh sejmov je brez „štúndreha“.

Na te sejme so vsi prav lepo povabljeni.

Jurij Šalamun m. p.

občinski predstojnik.

Ignac Alt m. p.

ravnatelj sejma.

2—3

2—12

Daniel Rakuš



trgovec z železjem

v graški ulici — v Celju — Grazergasse

priporoča

Železo

za težke vozove, kočije, za križe, igle zaponke (šliese) itd. ter zamore vsled jako
ugodnega nakupa oddajati po

 močno znižani ceni. 

Tudi ima v zalogi razno ključarsko blago za stavbe na primer: okenske in
dverinske okove, ključence itd. vsega je mnogo na izbiro in dobiti po najnižji ceni.

Bogata izbira kuhinjskega orodja in sprave.